

РЕШЕНИЕ

№ 568

гр. Варна, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 7 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Александър В. Цветков

при участието на секретаря Ивелина Ат. Атанасова
като разглежда докладваното от Александър В. Цветков Гражданско дело № 20233110104462 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от Н. Д. Д., ЕГН ***** с адрес гр. ***** **срещу** ЗД „Бул инс“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 87 иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от **8700лева**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди- физически и психически болки и страдания /мозъчно сътресение, отчупване фрагменти от режещи ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби, луксация на същите- I-II степен, контузия на шия, гърба, негативни психически преживявания и емоционален стрес/, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 12.10.2021г. около 19,30ч. на АМ Хемус в посока Варна, в района на 411км., причинено по вина на водача на л.а «БМВ Х3» с рег. № В **** ТА, застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», полица № 02121001753994, със срок на валидност от 19.06.2021г. до 18.06.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на уреждането- 12.10.2021г. до окончателното изплащане на сумата;

Ищцата основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: На 12.10.2021г. около 19,30ч. при движение на АМ Хемус в посока Варна, в района на 411км. е настъпило ПТП причинено по вина на водача на л.а «БМВ Х3» с рег. № В 9714 ТА- А. А., застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», полица № 02121001753994. Причина за това била несъобразената скорост, с която водачът е управлявал л.а «БМВ Х3», в резултат на което му поведение с предната част на автомобила е блъснал управлявания от ищцата л.а Шкода Фабия с рег. № В 6618 РН. За настъпилото произшествие били уведомени органите на полицията, които го посетили и изготвили протокол за ПТП с пострадали лица № 1415/13.10.2021г. На виновния водач е бил съставен АУАН № 520856/12.10.2021г. и НП за допуснато нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП.

След настъпване на ПТП ищцата е посетила спешна помощ. След извършен й преглед и направени снимки, били установени следните увреждания- мозъчно сътресение, отчупване фрагменти от режещи ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби, луксация на същите- I-II степен, контузия на шия, гърба. След като са й извършени

необходимите манипулации, е била изписана за домашно лечение.

Твърди, че от силни болки в зъбите и гърба, първите вечери е спяла на болкоуспокояващи. Това ѝ състояние на дискомфорт е продължило повече от няколко месеца, след което е започнала постепенно да се възстановява. Чувствала се е зле при среща с други хора, поради което и първия месец избягвала да говори. И краткото общуване с роднините ѝ я изморявало. Появило се безсъние, наложило ѝ се да посещава психиатър. След инцидента започнала да изпада в стрес и паника всеки път, когато покрай нея минавала кола или чувала звук на двигател. Изпадала в силен шок, когато ѝ се наложи да влезе в автомобил. Изпитвала панически страх от тълпи хора и спрени автомобили.

На 05.12.2021г. предявила застрахователната претенция към ответника за изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди. В рамките на тримесечния срок, застрахователят не е определил и изплатил такова. Претенцията към ответното дружество е за застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди в заявения размер, ведно със законната лихва от датата на увреждането. Искането е за уважаването ѝ и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който искът се оспорва като неоснователен.

Не оспорва наличието на твърдяното застрахователно правоотношение за л.а «БМВ Х3» с рег. № В 9714 ТА.

Оспорва механизма на ПТП и доказателствената стойност на представения протокол на ПТП, доколкото длъжностното лице, което го е съставило не е присъствало при настъпване на инцидента.

Оспорва вината на водача на л.а «БМВ Х3» с рег. № В 9714 ТА, както и това деянието му да е противоправно.

Въвежда възражение за съпричиняване и твърди, че пострадалата със собственото си поведение е създавала предпоставки и условия за настъпване на ПТП и произтеклите от него вреди. Твърди ищцата да е управлявала л.а без поставен предпазен колан. Счита, че при правилно поставен предпазен колан, вредите не биха настъпили или щяха да в значително по- лека степен. Наред с това твърди и ищцата да е допуснала нарушение на правилата за движение, като внезапно е намалила скоростта си на движение.

Оспорва да са настъпили твърдяните вреди, както и настъпването им да е в причинна връзка с процесното ПТП. Оспорва твърденията, че евентуално получените увреждания вследствие на ПТП са довели до сочените продължителни болки и страдания и твърди, те да са резултат на предходни заболявания, от които е страдала ищцата. Счита и че липсват категорични данни за наличие на мозъчно сътресение, а описаните оплаквания за болки в тилната област и шията, и неврологичната симптоматика счита да се проявяват и при навяхвания на шията. Няма данни за настъпили усложнения, нито за провеждано лечение на ищцата. Оспорва твърденията оздравителния процес да е бил продължителен, а ако евентуално се установи този факт, твърди той е резултат на поведението на ищцата поради неспазване на лекарски препоръки и налични предходни заболявания нямали отношение към процесното произшествие, както и на такива имащи хронично- дегенеративен характер. Твърденията за психични проблеми счита да преувеличени.

Оспорва исканото паричното обезщетение за неимуществени вреди като завишено по размер, с оглед действително причинените увреждания и търпяните от ищците болки и страдания.

Искането е за отхвърляне, респ. редуциране размера на исковата претенция и присъждане на разноски.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството е

обстоятелството, че между собственика на «БМВ Х3» с рег. № В 9714 ТА и ответника е налице валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по полица № 02121001753994, с валидност към датата на настъпване на процесното ПТП - 12.10.2021 г.

От представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1415/12.10.2021 г. се установява, че произшествието е посетено от съставителя. Същото се е осъществило на 12.10.2021 г. около 19:30 часа на АМ „Хемус“ в района на км. 411 посока гр. Варна между лек автомобил „БМВ Х3“ с рег. № В 9714 ТА, управляван от А. И. А. и лек автомобил „Шкода Фабия“ с рег. № В 6618 РН, управляван от Н. Д. Д., в резултат на което са настъпили материални щети по двата автомобила и контузия „на глава, шия и гръб“ на ищцата Д.. Като виновен водач е посочен А. А., на когото е съставен АУАН № 520856/12.10.2021 г. за нарушение на правилата за движение по чл. 20, ал. 2 от ЗДП.

Видно от влязлото в сила на 11.06.2022 г. наказателно постановление № 21-0819-004756/15.11.2021 г. на А. И. А. е наложено наказание Глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДП.

От издаденото удостоверение №1162/19.10.2021г., изготвено от д-р Стефанов от отделение по Съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна“ АД - Варна, се установява, че от настъпилото ПТП ищцата е получила мозъчно сътресение, отчупване на фрагменти от режещите ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби, луксация на същите зъби, контузия на шията, контузия на гръба. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота.

Видно от лист за преглед на пациент в Спешно отделение при МБАЛ „Св. Анна-Варна“ АД, амб. № 5700/12.10.2021 г. е, че на Н. Д. е поставена основна диагноза контузия на главата, контузия на шията, контузия на гръба. Описани са болка в тила, шията и кръста, болки в кръста и около пъпа. Не е губила съзнание. Не е повръщала. Без видими травми. Няма обективни данни за травмена увреда на ЦНС.

От Амбулаторен лист № 948/15.10.2021 г. се установява, че на ищцата е поставена основна диагноза мозъчно сътресение и са описани придружаващи заболявания и усложнения: Увреждане на между прешлени дискове в шийния отдел с радикулопатия.

С Амбулаторен лист № 1050/08.11.2021 год. от контролен преглед е поставена същата основна диагноза, без да се установяват съществени промени в описаното състояние на пациентката.

От Медицинско направление амб. № 1316/27.10.2021 г., издадено от специалист дентална медицина е видно, че на Н. Д. е поставена диагноза „счупване на короните на първи горен десен и първи горен ляв зъби без засягане на пулпата; контузия на корените на първи горен десен и първи горен ляв зъби — I-II степен; рентгенологични данни за фрактура на челюстните кости. От режещите ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби липсват фрагментни с размери около 2/4мм. Същите зъби са патологично подвижни в предно-задно направление

По делото е проведена СПЕ от вещото лице Р. Б., от заключението на което се установява, че 12.10.2021 год. е изиграло роля на остър стрес за нея. Тя не е могла да го преработи и той се е превърнал в психотравма. Психотравмата винаги е израз на конкретно взаимодействие между личност и среда, като до настоящия момент тя не е успяла да я рационализира и да се освободи от болестотворното ѝ въздействие.

С оглед извършено оспорване от ответната страна е назначена повторна СПЕ с определено вещо лице С. В., от заключението на която е видно, че за Н. Д. инцидентът от 12.10.2021 г. е изиграл роля на стресогенно събитие с психотравмен характер. Психоемоционалният стрес е бил със значителен интензитет, което е довело до отключване на Остра стресова реакция. Постепенно острият стрес е преодолян, но описаното от Н. Д. състояние и данните от медицинската документация дават основание да се приеме, че впоследствие освидетелстваната е развила Посттравматично стресово разстройство.

Проведено е лечение, като болшинството от симптомите на ПТСР са отшумели в рамките на година. Към настоящия момент при нея се установява тревожно-депресивен синдром, който се характеризира с необоснована тревожност, понижено настроение, притеснение при шофиране, особено в тъмните часове на денонощието, сомато-вегетативни оплаквания.

Анганжирани са експертни знания и чрез проведена по делото комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза. От заключението на същата се установява, че на 12.10.2021 г. около 19:30 часа на АМ "Хемус" в района на км.411 посока гр. Варна, настъпва ПТП между автомобил "БМВ Х3" с рег. № В 9714 ТА, управляван от А. И. А. и лек автомобил "Шкода Фабия" с рег. № В 6618 РН, управляван от Н. Д. Д., в резултат на което Н. Д. Д. е получила мозъчно сътресение, отчупване на фрагменти от режещите ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби, луксация на същите зъби I-II степени, контузия на шията, контузия на гърба. За настъпилото ПТП е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1415/12.10.2021 г. по описа Сектор ПП при ОД на МВР - Варна. Като виновен за настъпилото ПТП е посочен А. И. А.. На тази дата, прогнозата за времето е предупреждение за код жълто и оранжево за някои части с предупреждение за силни валежи на страната, както и за интензивни валежи за цялата страна, а никъде в документацията по делото не се споменава за пътната обстановка. Всичко това показва, че към датата на ПТП пътя е бил мокър и хлъзгав. От схемата на ПТП, както и от описаните увреди на пострадалите МПС в Констативния протокол за ПТП, може да се съди, че водача на "БМВ Х3" застига л.а. "Шкода Фабия" и поради висока скорост или разсеяност, задейства спирачната система на автомобила твърде късно, в следствие на което "БМВ Х3" поднася и със задна лява страна удря "Шкода Фабия". От придадената кинетична енергия при удара, "Шкода Фабия" променя праволинейната си траектория на движение, отклонява се на дясно и с предната си част се удря в мантинелата. В протокола за ПТП е записано че удара е настъпил в района на км. 411 посока гр. Варна, няма по-точни данни, както и извършени измервания за положение и отстояния на пострадалите МПС-та.

Липсата на обективни данни - спирачен път, находки с измерени разстояния на положението им, измерени отстояния на увредените МПС-та, оглед на деформациите и др. води до невъзможност определянето на скоростта на движение на двете МПС. Поради метеорологичните условия и тъмната час от деня, видимостта на водачите е била ограничена. Водача на л.а. "БМВ Х3" е могъл да предотврати настъпването на ПТП, ако е реагирал своевременно на възникналата ситуация, т.е. скоростта на движение или времето за възприемане на опасната ситуация, да са съобразени с уменията за шофиране в подобна пътна обстановка. В материалите по делото няма данни за техническа неизправност на "БМВ Х3", следователно водачът е имал техническа възможност за предотвратяване на ПТП. Лекият автомобил на ищцата "Шкода Фабия" с рег. № В 6618 РН е снабден с предпазен колан за водача, както и на всички останали седалки. Поставянето му помага за безопасното и сигурно пътуване, докато без него резултатът при сблъсък води до буквалното изхвърляне на пътуващия, което почти винаги е фатално.

От представената медицинска документация се установявало, че на 12.10.2021г. Н. Д. Д. на 55г. е получила следните увреждания: Травма на главата: лекостепенно сътресение на мозъка, отчупване на фрагменти от режещите ръбове на първи горен десен и първи горен ляв резци, луксация /разклащане / първа-втора степен на тези зъби. Контузия на шията и контузия на гърба. Възможно е нараняванията да са получени по начин посочен в исковата молба. Същите не налагат извършването на оперативно лечение. По отношение на отчупването на фрагменти от режещия зъб на лъчите е необходимо извършване на стоматологично лечение.

Пълно възстановяване след получените травми е за период от около две до три седмици след нанасянето им. Естеството на увреждания не допуска да са налице каквито и да е последствия от травмите след период почти от две години /времето на изготвяне на експертизата/, които да налагат медицински преглед. При извършвани образни изследвания дни след травмата са установени следните болестни /хронично дегенеративни състояния/: Остеом на дясна парияетална /теменна/ кост 10 мм. /Доброкачествен костен тумор/ Изгладена

лордоза /изглаждане на нормална шийна извивка на гръбначния стълб/ с наличие на блок прешлен на ниво трети-четвърти шиен прешлен. Медианна дискова херния /нетравматична/ на ниво пети-шести шиен прешлен с компресия на дуралния сак, стеснен гръбначно мозъчен канал с ануларен калцификат в дясно парамедиално от към гърба. Те нямат връзка с получената травма, но наличието им може да обуслови по дълъг период на болки в областта на шията и дискомфорт. Сравнително леките по тежест травми получени от Д. може да се дължат както на ниската кинетична енергия по време на инцидента, така и в резултат на поставен предпазен колан или комбинация от двата фактора.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Петър Стоянов, живеещ на семейни начала с ищцата, чиито показания съдът кредитира съобразно правило на чл. 172 от ГПК, доколкото същите са обективни, непосредствени, добросъвестно поднесени и непротиворечащи на останалия доказателствен материал. От тях се установява, че след катастрофата на 12.10.2021 г. ищцата му се обадила. Той отишъл на място да я види и установил, че е много объркана. Оплаквала се от болки във врата, ръцете и гърба и се е виел свят. Установили, че зъбът ѝ е счупен, защото фъфлила. Първите дни почти не говорила, била много изплашена и стресирана. Освен психологическата травма изпитвала и много силни болки от врата към ръцете. Свидетелят не помни в какъв период Н. Д. не е могла да отиде на работа. Постоянно казвала, че вижда катастрофата и някаква бяла С.а, която все още твърди, че вижда. Не иска да си спомня за настъпилото ПТП, но когато види катастрофа, дори по телевизията сменя програмата. Вечер не пътува и като минава по магистралата заобикаля мястото на инцидента. Намалила си е работното време с два часа, за да не пътува по тъмно. Периодично изпитва болки във врата и приема обезболяващи, когато има болки. Физически се възстановявала около месец – оплакванията ѝ от болки във врата продължили толкова. Към настоящия момент периодично се проявяват.

От разпита на свидетеля Азиз А. се установява, че ПТП се случило докато се движил в посока гр.Варна от село Белоградец, в тъмната част на деня. Нямало е видимост и е валил дъжд, а С.ата от тировеите му пречела да вижда. Карал с 80 - 90 км/ч, най- много 100 км/ч. Изпреварвал тировеите и когато се прибирал, колата му поднесла,завъртях се и с лявата част ударил колата на Н. Д. и тя се блъсна в мантинелата. Имал видимост, но се поднесъл от водата и изгубил контрол. Не могъл да предотврати удара, тъй като нямал възможност да спре. Колата на Н. Д. била ударена отзад, а тя блъснала в мантинелата с дясната страна на колата отпред. След катастрофата уведомили органите на МВР и дошла линейка, като медицинският екип съобщил, че ищцата има травма в гръбначния стълб. Свидетелят признава вината си за настъпилото ПТП.

След преценка на събраните по делото доказателства и въз основа на твърденията и възраженията на страните, съдът приема за установено следното от правна страна:

Предявеният осъдителен иск намира своето правно основание в разпоредбите на чл. 432, ал. 1 от КЗ. Неговата основателност е обусловена от установяване в условията на главно и пълно доказване наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на увреждащия автомобил и ответника, настъпване на твърдяното застрахователно събитие в срока на действие на застрахователния договор, за което ответникът носи застрахователен риск, както и осъществяването на елементите от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, в това число и настъпването на претендираните неимуществени вреди.

Между страните е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че увреждащият автомобил е бил застрахован към ответното дружество по валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по полица № 02121001753994, която е била валидна към датата на настъпване на процесното ПТП от 12.10.2021 г.

Съществува разлика между доказателствената сила на протокола за ПТП в зависимост от неговия вид – дали е издаден от органите на полицията при задължително

посещение на мястото на ПТП в случаите, очертани в чл.125 ЗДвП, /т.нар. „констативен протокол за ПТП“ - при смърт или нараняване на човек и „протокол за ПТП“ при материални щети - чл.6 и чл.7 от наредбата/ или е съставен по чл.9 от Наредба № I - 167 от 24.10.2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС, без посещение на мястото на ПТП от служителите за контрол на МВР, само въз основа на данните, посочени от участника в ПТП в подаденото от него в седмодневен срок от настъпване на събитието писмено заявление, при условие, че компетентната служба на МВР е уведомена за произшествието в срок от 24 часа от настъпването му. Даденото тълкуване е, че протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. Така даденото в практиката на ВКС тълкуване се възприема от настоящия съдебен състав и следва да намери приложение и по настоящото дело.

В настоящия случай е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1415/12.10.2021 г., като отразените в него обстоятелства са възприети лично и на място на произшествието от неговия съставител, поради което изявленията му относно същите се ползват с материална доказателствена сила. Като визираното в него относно нарушението на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП от страна на А. А. се установява от влязлото в сила на 11.06.2022 г. наказателно постановление № 21-0819-004756/15.11.2021 г., с което му е наложено наказание Глоба в размер на 200 лева за установеното с АУАН № 520856/12.10.2021 г. нарушение. При разпитът си в съдебно заседание водачът на увреждащото МПС не само, че не отрича вината си на настъпване на произшествието, но и изрично я признава.

С оглед гореизложеното се достига до извода, че настъпването на застрахования риск се доказва безспорно от събраната доказателствена съвкупност по делото, от оценката на която се установява, че при действие на валидно застрахователно отношение, водачът на застрахования автомобил виновно е нарушил правилата за движение по пътищата, вследствие на което е причинил настъпването на ПТП, от което са възникнали вреди в неимуществената сфера на ищцата.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя по „справедливост“, след преценка на всички конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства. За прилагане на посочения нормативно определен критерий при репарирание на моралните вреди - болки и страдания от причинени телесни увреждания на увреденото от деликт лице, следва да бъдат взети предвид както характерът и тежестта на самото телесно увреждане, интензитетът и продължителността на търпените физически и емоционални болки и страдания, прогнозите за отзвучаването им, така и икономическото състояние в страната към момента на увреждането.

От доказателствената съвкупност по делото се установява, че вследствие на виновно причиненото пътнотранспортно произшествие ищцата е получила леко по степен сътресение на мозъка, отчупване на фрагменти от режещите ръбове на горните първи ляв и десен резци, разклащане на двата зъба, и контузии на шията и гърба. Същите са били съпроводени от болки и страдания, невъзможност и нежелание да говори, като са се отразили на нормалният ѝ начин на живот, такъв, какъвто е бил преди катастрофата. Последиците от получените множество леки телесни повреди са отшумели за период от около две до три седмици, но и понастоящем периодично получава болки във врата, които

подтиска с прием на болкоуспокояващи. В същото време проведените по делото две психиатрични експертизи са категорични в заключението си, че застрахователното събитие е създало психоемоционален стрес със значителен интензитет у ищцата, което е довело до отключване на остра стресова реакция. Последиците от същата не са преодолены напълно и са отключили развитието на посттравматично стресово разстройство, което и до датата на повторната експертиза се отразява неблагоприятно в психоемоционалното състояние, като същата изпитва необоснована тревожност, понижено настроение, притеснение при шофиране, особено в тъмните часове на денонощието, а прогнозите за пълното им преодоляване са негативни.

Всичко гореизложено обосновава категорични извод на съда, че претърпеният деликт е причинил болки и страдания със силен интензитет и некротка продължителност, като е отразил изключително неблагоприятно на психическото и емоционалното ѝ състояние, и понастоящем ищцата, с оглед спецификите в личността си, търпи негативните последици от него в неимуществената си сфера. Всичко това, с оглед икономическото състояние в страната, обосновава извода на съда, че справедливо по смисъла на чл.52 от ЗЗД се явява обезщетение в размер на 7500 лева, което ще репарира в цялост претърпените от нея неимуществени вреди.

Съдът намира, възраженията за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата за неоснователни, като недоказани. Ответникът не само, че не е провел доказване на твърдяното от него обстоятелство, че Н. Д. е шофирала без поставен колан, но от заключението на проведената комплексна СМЕАТЕ се достига до извод, че именно поставянето на такъв е възможно да е довело до по-лекия интензитет на причинените телесни увреждания. Не са ангажирани доказателства и за твърдяното нарушаване на правилата за движение, като същото дори не е конкретизирано. В приложения констативен протокол и влязлото в сила наказателно постановление се установява единствено неспазването на правилото на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП от страна виновния водач А. А., който в разпита си пред настоящата съдебна инстанция не заявява факти и обстоятелства, от които да може да се достигне до извод за съпричиняване на ПТП от ищцата, а напълно призна изключителната си вина за неговото настъпване.

Предвид гореизложеното не са налице основания за редуциране на определеното обезщетение от 7500 лева, което подлежи на присъждане в цялост, а иска за разликата до 8700 лева следва да бъде отхвърлен, поради недоказаност на твърдението за настъпване на вреди в посочения размер.

С оглед изхода на посра и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищцовата страна следва да бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноски. Съразмерно с уважената част от иска, от претендираните и доказани разходи в общ размер 1948 лева, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени 1679,31 лева.

Ответното застрахователно дружество е доказало извършването на разноски в размер на 1440 лева с вкл. ДДС за адвокатско възнаграждение, 400 лева депозит за комплексната експертиза и 400 лева за повторната СПЕ, както и 30 лева за депозит за разпит на свидетел. Възражението за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар е основателно с оглед невисоката фактическа и правна сложност на спора и невявяването на процесуалния представител на нито едно от проведените по делото открити съдебни заседания, поради което същото следва да бъде редуцирано до минимално предвидения в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. размер от 1404 лева с вкл. ДДС. Не следва да бъде репариран от ищеца заплатеният депозит за разпит на свидетел, доколкото същият подлежи на възстановяване по реда на чл. 46 от ЗДТ. Така, съразмерно с отхвърлената част от исковете, в полза на ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК подлежат на присъждане 248.83 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 87 **да заплати на** Н. Д. Д., ЕГН ***** с адрес гр. В. **сумата от** 7500 /седем хиляди и петстотин/ лева представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди- физически и психически болки и страдания /мозъчно сътресение, отчупване фрагменти от режещи ръбове на първи горен десен и първи горен ляв зъби, луксация на същите- I-II степен, контузия на шия, гърба, негативни психически преживявания и емоционален стрес/, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 12.10.2021г. около 19,30ч. на АМ Хемус в посока Варна, в района на 411км., причинено по вина на водача на л.а «БМВ Х3» с рег. № В 9714 ТА, застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», полица № 02121001753994, със срок на валидност от 19.06.2021г. до 18.06.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането- 12.10.2021г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ като **ОТВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния претендиран размер от 8700 лева.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 87 **да заплати на** Н. Д. Д., ЕГН ***** с адрес гр. В. **сумата от** 1679.31 лева, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски в производството, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Н. Д. Д., ЕГН ***** с адрес гр. В. **да заплати на** ЗД „Бул инс“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Джеймс Баучер“ № 87 **сумата от** 248.83 лева, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски в производството, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението може да се обжалва пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____